

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

23 tháng 5 năm 2010

Số 98

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Hôm nay Bé đi xe lửa lại không quá giang xe bạn đạo về sao ?
- 2) Từ một thời gian rồi thuyết lý Từ Bi dẫn tới Đại Bi là sao ?
- 3) Cảm nhận nhiều luồng điển khác nhau là sao ?
- 4) Duyên đạo, duyên đời là sao ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 18 tháng 11 năm 1991

1) Hỏi : Hôm nay Bé đi xe lửa lại không quá giang xe bạn đạo về sao ?

Đáp : Thưa, Bé muốn đi xe lửa để xem rõ sinh hoạt của người dân xứ tự do và tổ chức khéo léo và trật tự của khối óc loài người đã sắp đặt. Trong hành trình ba tiếng đồng hồ, qua công của trần đầy thử thách, cộng với tinh thần xây dựng chung, mới tạo thành sự vận chuyển mạch lạc cho xứ sở, kinh tế được sung túc, lưu thông tiện lợi, dân chúng có cơ hội chung hưởng hòa bình, chánh quyền thu được huê lợi dồi dào, nhịp nhàng và phát triển. Giao thông đường sắt rất lớn lao cho toàn dân. Người tu thì cốt yếu sự vận hành trong cơ tạng, cũng là lợi ích vô cùng cho phần hồn tu tiến, khai thông thì mới hành pháp được. May thay và lành thay chúng ta lượm được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, cũng không khác gì cuộc vận hành của một quốc gia, khai tâm mở trí, vận linh đồng vui thăng tiến hướng về phần hồn, gom về thực chất. Thực hành trong chu trình tiến hóa, vận linh đồng hưởng hòa bình và thanh nhẹ trong niềm an vui của đạo đức, tình thương của càn khôn và vũ trụ.

Kệ:

Chung vui khai mở trí tâm thân
Xây dựng vui hành tự xét phân
Đời đạo thực hành trong ý đẹp
Khai thông phát triển trí chuyên cần

Ngày 19 tháng 11 năm 1991

2) Hỏi : Tu một thời gian rồi thuyết lý Từ Bi dẫn tới Đại Bi là sao ?

Đáp : Thưa, tâm dục khai mở nhưng chưa hiểu thực chất của Từ Bi là gì! Kỳ thật nó là thanh tịnh, bớt nói lý nhiều để tránh sự dẫn sai của tâm lý nội khoa, nhưng chỉ hướng về thực chất mâu ni châu, ánh quang rõ rệt trong nội thức, cặp mắt đời càng ngày càng sáng, lóng lánh, tâm thức Từ Bi, phát đại nguyện xuất hồn đánh lễ Phật, thật sự hướng về thanh tịnh bằng an nhứt trong cuộc đời, tự mình xuất phát từ quang rõ rệt, thâm tu thâm tiến, ban chiếu cho mọi giới tùy duyên độ hành, không nên lý luận quá nhiều sẽ bị dẫn sai.

3) Hỏi : Cảm nhận nhiều luồng điển khác nhau là sao?

Đáp : Thưa, cảm nhận điển nhập xác là không đúng, cần nghỉ ngơi và thanh lọc một thời gian thì nội khoa tâm lý sẽ ổn định và thanh nhẹ trở lại, sống trong an nhiên tự tại, tiếp tục hành trình tu học hướng về giải thoát. Vượt qua lúc này thì sẽ cảm nhận thiên đàng có thật, cảm thấy một kiếp người chỉ có học và tiến về thanh tịnh là sẽ giải quyết hết, tâm hồn tự nhiên phát hiện sự tự trọng và không muốn làm phiền bất cứ ai cả, chỉ biết tu là quan trọng của suốt một kiếp làm người.

Kệ:

Tu cho đắc đạo tâm bình thân
Vô nữ vô nam tiến thực hành
Trai giới điển thanh tâm thức giác
Tâm từ khai mở rõ thiên đàng

Ngày 20 tháng 11 năm 1991

4) Hỏi : Duyên đạo, duyên đời là sao ?

Đáp : Thưa, duyên đạo là nghe qua lời chơn lý hay là kinh kệ thì tâm thức cảm động. Còn duyên đời thì nhìn nhau thích liền, cho nên ở Á Đông có lệ xem mắt trước khi đính hôn là vậy. Còn người đạo thì gởi hân tâm thân cho đạo, phát đại nguyện tu hành trong tâm, không có một mây may nào nghi ngờ tình yêu thương lớn rộng của Trời Phật. Còn gặp Pháp mà tu thì nó vững vàng hơn, đi từ giai đoạn một, tần số khai triển từ hạ thừa cho đến thượng thừa, cũng là một kỳ công của hành giả, tự vượt qua bao nhiêu thử thách, nhiên hậu mới thành đạt. Cho nên Phật có câu: *Ung vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm*, tức phát nguyện tức là hứa, không thấy chứa ở đâu, nhưng tâm phải trách nhiệm, không nên phản bội lấy tâm mình, cứ hành là sẽ đến đích, không khác gì người chèo ghe mà chán thì không bao giờ đưa thuyền cập bến được, mục đích sẽ tiêu tan và thất vọng, trở thành khùng điên bơ vơ tại trần, tự mình tạo khổ cho chính mình mà không hay, tưởng làm ta bỏ đạo là phước. Cho nên Bé thường nói: *Khổ! Khổ! Khổ! Ba lần khổ thấm thía thì mới chịu bước vào biên giới của Phật Pháp*, mà quyết định sửa tâm động loạn trở thanh tịnh là vậy.

Kệ:

Sống trong khổ cảnh chuyển đêm ngày
Thức giác bình tâm mới thấy say
Ước mộng không thành nay ngộ pháp
Tri tâm tu luyện chẳng lung lay.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Thanh Điền Ban Hành (tiếp theo)

...

Khi mà các bạn hiểu được cái sở nguyện của các bạn, thích thú đường lối của Đức Phật mà các bạn nói con nguyện theo Phật, quy y Phật, quy y pháp, quy y tăng. Nhưng mà người ta mới đặng mình chút cái sợ mất của, la lô um sùm.

Cái không không mà mình không chịu về, làm sao trở về với không không làm sao mình tiến tới Phật. Đó, một chút xíu đó là thấy người tu, tu sai, tu ngược, tu không đúng. Người tu phải có cái ý nguyện bi, trí, dũng phải hết sức hùng dũng, bất cứ cái hoàn cảnh nào cũng ở trong chơn lý và đang giáo huấn chúng ta tiến hóa, không để chúng ta thụt lùi, nếu chúng ta nuôi cái bi trí dũng. Còn chúng ta không chịu tiến ở trong bi trí dũng thì chúng ta thụt lùi, tự ôm ấp một góc nào bất chánh mà làm cho mình nặng nề chậm tiến, tu không thành, thiền không được, trong giờ công phu động loạn, công phu rồi cũng ngủ không được, bởi vì nó đâu có hòa giải được cái trược khí ở bên trong. Khi người ta hòa giải được cái trược khí ở trong tâm thì người ta được ấm êm, giấc ngủ, giấc thức, giấc thiền lúc nào nó cũng thanh tịnh như nhau. Đó mới là đúng.

Cho nên, các bạn có nhiều cơ hội để đo lường luồng điện của các bạn tu tới đâu mà hiểu hoàn cảnh, nghịch cảnh đủ thứ, nó xoay chuyển đầu óc các bạn coi các bạn ổn định tới đâu. Nhiều người nói tôi tu theo Phật mà ngày nay tôi còn gặp những cái nghịch cảnh không xứng đáng như thế này, trách Trời, trách Phật là những người đó đã động càn động thêm chớ chưa có tu. Tu mà thiếu tu. Cái miệng nói tu nhưng mà bên trong thiếu tu, không có làm được cái việc như vị đại giác. Bởi vì vị đại giác giữ cái thanh tịnh, phạm ngã không được xâm chiếm chơn ngã. Chỉ có chơn ngã xây dựng phạm ngã, mà bây giờ mình còn than trách đó, mình đưa phạm ngã lên đề chơn ngã, làm sao mình tiến hóa tới nơi thanh tịnh được.

Cho nên, các bạn đã có một liều thuốc của pháp lý vô vi là soi hồn, pháp luân, thiền định, là để giải từ gút mắc ở bên trong mà các bạn đã và đang kẹt từ kiếp trước tới bây giờ. Sửa lần lần rồi các bạn sẽ thấy, sẽ thấy cái huyền diệu và cái pháp và công năng công phu đứng đắn của các bạn tự nhiên đạt thành, tự cách mạng lấy bản thân, đuổi tất cả những sự ô trược xâm nhiễm vô tư tưởng của chúng ta, tiến về thanh cao xây dựng tình thương và đạo đức đời đời bất diệt. Đó là cái đường lối chánh của mọi người.

Mà các bạn không học cái pháp này nhưng các bạn cũng phải qua những lò điều luyện, kiếp này khổ cực, kiếp sau khổ cực, lần lần, lần lần, nó nhồi tới đừ lên đừ xuống. Mà nếu chúng ta giữ tâm làm điều lành thì nó còn được. Nếu mà làm điều sai phấy thì nó tiêu luôn. Sự sáng suốt nó sẽ mất tiêu luôn.

Cho nên các bạn rất may mắn có cơ hội để học vô vi và rất may mắn có sự ảnh hưởng của tôi, riêng tôi, tôi thấy là tôi rất hành rất nhiều mỗi đêm và tôi nghiên cứu rất nhiều con đường của vô vi. Tôi cũng người ở thế kỷ này, không có được đặt vấn đề mê tín, loạn tín, loạn tướng nhưng mà trong cái thực hành đạt được rồi nói ra cho các bạn nghe. Từ âm thanh và hành động của tôi đã rung động tâm hồn các bạn thì các bạn thấy cái thanh điền đang nói chuyện với bạn trong cái vô thức, nghe đây là một chuyện, còn cái phần vô thức đã hóa giải nội tâm của các bạn mỗi đêm.

Cho nên, các bạn nhiều khi sung sướng, khỏe khoắn, đạt được cái sự chịu đựng thanh cao cũng như đứa bé mà được uống sữa mẹ trong đêm nhiều khi cũng nhắc nhở tôi và chịu đựng thương nhớ tôi, tôi biết. Nhưng mà các bạn phải trở về với bạn để làm những cái gì tôi đã và đang làm, rồi các bạn sẽ đi đầu dắt nhiều người.

Chúng ta sống trong quần chúng như loại rất nhiều khối ô trược mê trần. Bây giờ, chúng ta giải ra được rồi, chúng ta đem lại sáng suốt ảnh hưởng mọi người.

Cho nên, cái việc quý trọng đó các bạn nên chú ý làm nhiều chừng nào, tu nhiều chừng nào, cố gắng chừng nào thì các bạn sẽ được cơ hội ảnh hưởng nhiều người chừng ấy, giúp đỡ muôn loài được tiến hóa, tiến thẳng và xây dựng cái vũ trụ cần khôn này càng ngày càng tươi đẹp, bỏ những sự ô trược ở bên trên đã và đang có và hoành hành tư tưởng của mọi người, giày xéo tư tưởng của mọi người trong sự đau khổ. Chúng ta tự cách mạng lấy ta để sửa đổi cái luồng trược điển biến thành thanh điển và thương yêu muôn loài mới ngộ được chánh pháp.

Cảm ơn các bạn.

Bây giờ, tôi tìm cái cách tôi giải cho thấy chớ tôi tìm lâu lắm không có cái cách nào mà giải thấy rõ bằng bữa nay giải. Còn mình nắm cái hữu vi, cái hữu vi là nó đọng hà. Còn vô vi đọng nhẹ nhàng, tùy theo tần số, tần số nào nó cũng mở hết. Một trăm mười chín vô nó chạy trăm mười, hai trăm hai nó chạy hai trăm hai; cứ vậy, nó chạy đều, nó làm việc liền. Thường thường, tôi nói tâm tâm tương ứng là vậy đó. Mình ngồi ở đây mình thiền mà mình có thể giúp nhiều người nó được thanh cao, mình cũng chuyển cho nó rồi. Mà nó còn nghe âm thanh là nó còn động, mà nó hiểu ông Tám hóa giải như vậy tôi mới có cái thông minh. Cái thông minh tôi đã hòa đồng được một phần nào cái thanh điển của vô vi, thì tôi mới hưởng ngay chỗ đó liền, thấy không? Tôi hiểu liền. Á! Chớ không cần đợi nói trong lỗ tai, còn thấp, cõi đó thấp, không có được. Cái cõi đó dễ lộn xộn và dễ thất bại lắm.

Mình tu tới vô vi nó khác, nó ở mọi trạng thái, ở mọi nơi, mọi nẻo, bậc chỗ nào nó cũng ở được hết. Cho nên, nó nhẹ là vậy đó, phải cố gắng tu, phải sửa cái hạ giới này, trung giới này, thượng giới này, ba cái này, mình tu ba cái này cũng ngất ngư rồi, đừng nói chưa, cái này chưa xong, nói cái chuyện bao đồng ở ngoài trời đất làm gì được, phải không?

Cho nên, phải nói đi nói lại cũng bắt soi hồn, pháp luân, thiên định; soi hồn, pháp luân, thiên định. Rồi cái đời với cái đạo, hai cái nó mới cân nhắc nhau, nó mới tiến hóa lần lần, lần lần, lần lần...., nó sửa lên. Sửa tới nó trụ hóa rồi, nó mới tiến lên nó học ở bên trên kia, nó cũng động nữa, động một thời gian; cũng âm thanh sắc giới, rồi tới hết, tới vô vi rồi đó, đó ở trên nó mới tủa ra cho muôn loại được, thì cái cơ tạng nó mới được yên. Mà khi nó nắm được cái huyền cơ mà tủa cho vạn linh trong cái tiểu thiên địa nó thì nó hòa đồng với cái hào quang đại giác rồi, thấy chưa? Nó mới tỏa được xuống thế gian mà chiếu hóa cho cái tiểu thiên địa này, cũng như là chỗ thí nghiệm để tìm hiểu. Mà sáng suốt chừng nào thì nó đưa ra sự sáng suốt đó cho mọi giới đều thích hợp. À ! Nó giúp cho muôn loài tiến hóa.

Cho nên, chúng ta tu, chúng ta có thể làm được cho bầu trời thế giới được thanh điển thay vì trược điển. Trước kia, chúng ta xuống bởi một luồng thanh điển và bây giờ chúng ta mê trần ô trược thì trong cái thanh điển nó vắng đi, thì cái giới đó nó phải trược, nó sanh động loạn chiến tranh, loài người bị chiến tranh là vậy. Bây giờ, mọi người tu hết, tiến lên thì nó thông suốt thanh giới rồi, nó đâu có sự cọ sát của hữu vi nữa mà nó gây ra chiến tranh. Nó về phần thanh điển hóa giải thôi, nó không có cọ sát như hữu vi mà gây chiến tranh.

Đó, thành ra cái phần hưởng của nó là vô cực vô biên rồi, nó giành của anh làm gì nữa, thấy không? Nó ăn không hết. Thanh điển đầy đủ hết rồi, cần khôn vũ trụ cung cấp bất cứ giờ phút khắc nào cũng có hết. Nó đâu có bị trở ngại nữa mà nó lo thủ đoạn để cướp của người ta, thấy không? Không có vấn đề đó nữa.

Nhưng mà cái vấn đề tình thương đưa phần hồn trở về với đại giác, đó là nhiệm vụ của những người tu đã đạt được thanh điển, không buộc nó nói nó cũng nói, ngồi bên một chập nó cũng nói. Như bạn đi thăm bạn bè rồi một chập nó cũng nói, nói đi, nói lại rồi thấy kết, rồi cũng là nói mà tu sướng hơn. Hỏi tu sao sao, anh cũng nói tứ hột sen hết, anh nói lung tung beng, rồi người ta nghe cũng hay.

Bởi vì tại sao nó có cái hay đó? Bởi vì nó đã trở về một phần đất của nó rồi thay vì nó bỏ hoang. Rồi nó tu bây giờ nó mới khai hoang, nó mới nhổ cỏ, nó mới lao động, nó mới sửa cái điện nó càng ngày càng sáng suốt. Nó mới ảnh hưởng người ta được. Ồ, tôi cũng có miếng đất như anh mà tôi trồng ra hoa quả. Tôi thấy tôi vui tươi, tôi thấy tôi hạnh phúc. Cái vườn hạnh tôi đã tiến triển rồi. Đó, người ta mới nghe, nhờ cái ảnh hưởng đó là mình trong cái thực hành mình nói đó họ nghe. Còn người mà học sách, coi kinh đọc lu bù, nói chưa chắc gì người ta nghe. Mà mấy người này xạo xạo, nó tới nói mấy câu ủa thằng này nói sao nghe hợp lý quá vậy, mà nó nhờ cái thực hành. Có thực hành thì cái thanh điện của mình đổi cái signal nó hút đối phương, đối phương không hay.

Khi mà làm pháp luân, soi hồn, đó là cái điện nó đổi liền. Ngồi vô là nó hút đối phương, đối phương nghe lâng lâng nhẹ nhẹ, lâng lâng nhẹ nhẹ, nói hay nhưng mà không biết thằng đó nó hay cái gì. Biết thằng đó nó hay vậy thôi, nhưng mà cái điện này đã làm việc, nó rút cho đối phương. Những người chưa tu được rút, ngồi nói một chap, nói một chap, nói bông lông ba la, nói này kia, kia nọ, nói điện rồi, nó nhớ tới điện nó rút đối phương, nó thấy nhẹ.

Đó, cái đó là cái khí giới tiến hóa của người tu, đi lên bất cứ tầng lớp nào cũng nhờ cái đó mà để khai thông. Nếu mà không có cái phần đó không khai thông được, bị kẹt mãi mãi đời đời kiếp kiếp ở thế gian. Còn chúng ta khai thông rồi chúng ta đi vô vạn năng, nắm cái vô vi đi chỗ nào cũng được, ở nơi nào cũng phát triển, cũng cộng đồng phát triển thanh cao cõi mở chứ không có bị kẹt nữa.

Cho nên, văn chương không tủa hết cái lý của vô vi. Cho nên, đòi hỏi các bạn thực hành để thấy cái nguyên lý của vô vi. Một giọt một chút thôi thì các bạn thấy sung sướng lắm rồi, thấy hạnh phúc. Đạt được chút chớ đừng nói tôi đạt được một nia, đạt được một nia thì các bạn càng sung sướng nữa, một chút thôi thấy đủ nhẹ nhàng rồi.

Bây giờ, các bạn nhiều người mới đạt được một chút chớ nhiều, nhưng mà nghe tôi nói thấy nhẹ nhàng. Sau này đạt được một nia cũng như bây giờ ngồi như vậy như tôi ngồi trong nôi vậy, tôi khỏe, xung quanh nó làm cái luồng điện ấm êm cho tôi, tôi ngồi tôi thấy khỏe, thấy nhẹ nhàng sung sướng, nói như mình ngồi trong cái gai, nhẹ vậy đó, thì mình làm cho mình, mình mới có, chớ ai làm cho mình được, thấy không? Trong cái thực hành. Bây giờ, mình có đám đất mà mình không chịu nắm cuộc thì chừng nào đám đất đó mới sạch, phải nắm cuộc, phải lao động, phải tìm hiểu đất đai đó. Tại sao trồng không được? Xấu ở chỗ nào mình làm cho nó tốt, nhưng mà mình không kể vụ lợi cho mình, mình làm cho người khác thôi. Cứ nghĩ là mình cho người khác thôi là tự nhiên cái vườn hạnh đó nó sẽ tiến hóa. Còn nếu tôi làm để tôi hưởng, không được, làm mà quên mình đi rồi nó sẽ có, làm hoài, làm hoài, làm hoài, chưa đủ, bao nhiêu người đang chờ đợi tôi, bao nhiêu linh căn đang hướng về tôi, tôi phải làm cho sáng suốt để diu dắt những linh căn đó, thấy không? Thì tự nhiên cái vườn hạnh mình phát triển.

Đó, con người không nghĩ cái chuyện cho mình nhưng mà nghĩ cho tất cả căn khôn vũ trụ thì cái vườn hạnh phải tươi tốt lắm. Người ta có đám đất một mẫu mà không làm thì đám đất không có giá trị. Mà ông kia có đám đất hai công mà ông biết làm thì đám đất đó ăn hoài không hết, thấy chưa? Ông có thể trồng mấy lớp lộn. Và nếu ông chịu làm, nếu ông chịu thực hành thì các bạn tu ở đây cũng trong thực hành thôi, ngoài thực hành không làm gì được hết, nói thì nói dỏm thôi chớ còn không bao giờ tiến triển nổi, thực hành mới thấy. Thấy đời đạo song tu rõ ràng, thấy giá trị chính bàn tay khối óc của mình làm cho mình có sự sống trong lẽ sống mình hạnh chớ không phải tầm tôi.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 18/09/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

BÁO CÁO và KẾ HOẠCH PHÁT TRIỂN của THƯ VIỆN VÔ VI (VOVILIB)

www.vovilibrary.net

----- oOo -----

Ý niệm về dự án Thư Viện Vô Vi bắt đầu vào khoảng năm 2003, 2004 khi một số bạn đạo tại Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi có ý sang hàng ngàn các băng giảng của Đức Thầy qua các dạng digital, để giữ gìn và tiện quảng bá. Với số lượng bài giảng lớn, nhu cầu cần phải có một database được hình thành, và đã dẫn đến sự thành lập của VoViLib và website vovilax.org. Vạn sự khởi đầu nan, từ những bước thô sơ, vừa học vừa làm, đến nay VoViLib đã có khả năng đón nhận mọi sự đóng góp của quý bạn đạo nào có tâm đóng góp, mặc dầu nội dung tài liệu của Thư Viện chưa được phong phú.

Đầu tiên, VoViLib được đặt tại vovilax.org, rồi library.vovi.org - một 'subdomain' của vovi.org - và hiện tại đang được tiếp tục xây dựng tại www.vovilibrary.net. Những anh chị em đã từng đóng góp cho Thư Viện trong những năm qua, không nhiều thì ít, có thể kể đến các bạn đạo sau đây: Angela Quynh, Đỗ Xuân Phong, Lâm Hoàn, Hà Văn Thanh, Trần Quốc Ái, Kim Anh, Nguyễn Thị Xuân An, Nguyễn Tấn Thái, "Thọ Nguyễn", Nguyễn Minh Châu, Kim Hoàng, Tô Hồng Vân, Huệ Tuyết, Lương Sĩ Thường, Dương Thế Hào, Huỳnh Minh Bảo, Huệ Mai, Huỳnh Thiệu Tường, Helene Quach, Pui Lan, Trần Hải Tân, và nhiều bạn đạo khác.

Chủ trương của Thư Viện Vô Vi luôn luôn là mở cửa cho mọi người đóng góp, không phải một vài người "độc quyền đóng góp", và luôn luôn trong phục tinh thần phục vụ miễn phí cho người tu. *Kỹ thuật của VoViLib dành nhiều phương tiện làm việc cho bất cứ bạn đạo nào thật tâm tham đóng góp cho chung, trong tinh thần vô quái ngại*, không phải vì lợi lộc cá nhân hay mục tiêu chính trị. Quý bạn đạo có thể đóng góp bằng cách tham gia vào ban quản trị (administrators) để giúp quản lý Thư Viện, hay trở thành một thành viên có login account để tải tài liệu lên Thư Viện. Xin liên lạc với chúng tôi qua email tại info@vovilibrary.net.

Về tài chánh, từ lúc hình thành cho đến nay, VoViLib chưa bao giờ có ngân quỹ, hay kêu gọi ai đóng góp tài chánh, vì phần lớn công việc được thực hiện bởi chính công sức của bạn đạo chúng ta. Trong những bước đầu tiên, có một bạn đạo phát tâm tặng cho chương trình này USD500 để nhờ một người programmer trẻ, mặc dầu việc làm đó không hiệu quả và anh em bạn đạo cũng phải tự làm lấy.

1. Khả năng và Tình Trạng Hiện Tại của Thư Viện

Tuy rằng Thư Viện chưa được hoàn hảo, vì nội dung còn rất khiêm nhường, hình thức trình bày chưa phải là mỹ thuật nhất và dễ dùng nhất; và chúng tôi đang cố gắng liên tục để cải tiến trong khả năng cho phép. Tuy nhiên, Thư Viện đã có đủ những khả năng sau đây để quý bạn đạo tham gia phát triển thêm.

1.1 Nội dung hiện có của Thư Viện

Thư Viện hiện có những tài liệu căn bản về Phương Pháp Công Phu, 207 bài giảng (có âm thanh mp3), 22 bài chép, 6 tài liệu bản văn, và trên 190 bài thơ của Đức Thầy, Đức Tổ Sư, và Đức Kim Thân. Thư Viện chưa có tài liệu video nào.

1.2 Dụng Cụ Truy Cập

Thư Viện có các dụng cụ truy cập (tìm kiếm) tài liệu tương đối đầy đủ, mặc dầu cần phải cải tiến thêm về cách trình bày. Bạn có thể tìm bằng vài chữ của tựa, bằng thời điểm hay địa danh, tên tác giả, trình độ phổ

thông cho đại chúng hay dành cho những vị đã tu thâm niên, hay bằng nhân dịp xuất xứ của tài liệu (đại hội, khóa sống chung, hay tại thiền đường), v.v..

Bạn cũng có thể display (hiển thị) một tài liệu nào đó, nghe âm thanh, đọc trên mạng, hay để tải xuống (download) máy của bạn.

1.3 Khả năng tải lên

Thư Viện có nhiều 'form' có thể dùng để tải audio hay bài chép lên Thư Viện, sau khi login vào. Ngoài ra, cũng có 'logbook' để hội viên biết mình đã làm việc gì trên Thư Viện và vào lúc nào.

Chúng tôi có thể dành những buổi hướng dẫn trên Skype hay Yahoo Messenger về cách dùng VoViLib, nếu có bạn đạo nào có nhu cầu cần biết rõ hơn về cách dùng các khả năng của VoViLib.

1.4 Khả năng sắp xếp chia xẻ trách nhiệm quản trị Ban Quản Trị Viên

Khả năng này chưa bao giờ được sử dụng đúng mức, nhưng đã có trên VoViLib. Bằng phương tiện này, các quản trị viên (admin) có thể chia công việc dễ dàng. Chẳng hạn như một admin lo về những bài giảng của Đức Thầy tại Sài Gòn, một admin chỉ lo về các bài giảng tại Cali từ năm 1985 đến 1990 chẳng hạn, một admin khác đặc biệt phụ trách về bài chép, v.v. Khi có một bài được hội viên tải lên và nằm trong phạm vi của mình, admin đó sẽ nhận được email báo cho biết và chỉ có admin đó mới có thể xử lý upload đó của hội viên.

2. **Kế Hoạch Phát Triển Tiếp Tục cho Thư Viện**

Trong thời gian sắp tới đây, Thư Viện sẽ được thay đổi hoàn toàn, từ nội dung phong phú, chất lượng, và đầy đủ hơn cho đến cách trình bày sao cho dễ dùng nhất và trang nhã nhất.

2.1 Nội dung của Thư Viện

Tùy theo khả năng và thời giờ của nhóm thực hiện và sự hưởng ứng của bạn đạo, nội dung của Thư Viện dự trù sẽ bao gồm các phần sau đây:

- (1) Tài liệu thiền Vô Vi căn bản;
- (2) Thuyết Pháp (trong đó có những trang đặc biệt để nghe băng hoặc xem video của Đức Thầy).
- (3) Những Đặc Trang (dành cho Thơ, Thư Từ Lai Vãng, v.v.);
- (4) Thư Viện Vấn Đáp (cả về text lẫn audio. Cũng có những trang chỉ đặc biệt để nghe vấn đáp.)
- (5) Thiền Ca Vô Vi (Tân nhạc, cải lương, của các nhạc sĩ chuyên nghiệp cũng như của nhạc sĩ bạn đạo)
- (6) Trang Chia Xẻ Kinh Nghiệm Tu Học của Hành Giả Vô Vi. (Một hình thức blog)

2.2 Một số trong thành phần nhân sự hiện tại

- *Admin về Audio*: anh Hà Văn Thanh.
- *Admin về Chép Băng*: Chị Xuân An.
- *Tiếp tục xây dựng Bộ Sưu Tập của anh Lê Văn Vinh*: Anh Dương Thế Hào (?).
- *Các Admin Tổng Quát về Kỹ Thuật*: Trần Hải Tân, Nguyễn Tấn Thái, và Steven Đỗ Đức Quang.
- *Admin về Trang Thiền Ca*: Anh Lương Sĩ Thường.

cùng nhiều bạn đạo khác. Như đã nói ở trên, nhóm thực hiện Thư Viện luôn luôn mở cửa đón nhận đóng góp của quý bạn đạo, trong trật tự.¹

2.3 Hội Đồng Điều Hành Thư Viện

Nếu được sự đồng thuận và ủng hộ của đông đảo bạn đạo, và nhất là sự soi sáng của Bề Trên, chúng ta có thể có một Hội Đồng Điều Hành Thư Viện, bao gồm nhiều thành viên từ nhiều nơi, được đề cử và bầu cử trong những dịp đại hội, để Thư Viện thật sự có được tiếng nói và sự đóng góp mạnh mẽ nhất của cộng đồng bạn đạo Vô Vi thế giới.

Liên lạc

Mọi ý kiến, xin thư về email: info@vovilibrary.net. Chân thành cảm tạ.

Ngày 20, Tháng 5, 2010

Vườn Thơ Bạn Đạo

PHƯỢNG NỮ SÂN TRƯỜNG

Cánh phượng hồng đang rơi theo gió
Đưa mùa hè sang ngõ hư vô
Sân trường thăm niệm Nam Mô
Hòa thêm lời tiễn Thầy Cô với trò
Nhớ năm trước mùa hè còn đó
Mà năm nay Phượng đỏ sân trường
Mây bay bằng lãng muôn phương
Vận hành một kiếp vô thường bể dâu
Người tu học chẳng sầu ngoại cảnh
Chỉ phụng hành Kiến Tánh Vô Vi
Nương đời thực hiện từ bi
Đi qua khổ nạn nghĩ suy dứt lằn.
Trong nguyên ý định thần quy nhứt
Khai đỉnh đầu thường trực chuyển phân
Lôi Âm chẳng thấy xa gần
Sân trường một cõi pháp luân Di Đà.

PN. 15-05-2010

TS. Phương

BẠN ĐẠO VÔ VI TOÀN THỂ GIỚI QUYẾT TÂM NOI GƯƠNG PHẬT, TÔ, THẦY

BẠN duyên bao kiếp hội ngộ Tiên
ĐẠO pháp Thầy trao tỉnh ngộ liền
VÔ tự chơn kinh, hành sẽ đạt
VI diệu thâm thâm, tạo phước điền
TOÀN thể năm châu Thầy truyền pháp
THỂ sự rời xa, đến cảnh Tiên
GIỚI mê và chấp không còn nữa
QUYẾT chí công phu sẽ hiện tiền
TÂM tánh sạch trong là tâm Phật
NOI đời đường đi vị Kiền Khiên
GƯƠNG sáng Thầy gieo cùng khắp nẻo
Phật Trời tận độ học triền miên
TÔ đã dày công hành truy pháp
THẦY xả thân mình-PHẬT VĨ KIÊN

Sài Gòn ngày 14-05-2010

Thanh Dũng

¹ Danh sách trên đây chỉ mới là sơ thảo. Chúng tôi chưa có dịp để gặp gỡ hay liên lạc nhiều bạn đạo, cho nên chưa có dịp để có lời mời rộng rãi hơn, nhưng lúc nào cũng mong có sự đóng góp đông đảo. Kính mong quý bạn đạo thông cảm cho những thiếu sót, nếu có.

CHÔN VUI QUÁ KHỨ

Xin chôn vui quá khứ kể từ đây
Hầu quên đi kiếp sống bị dọa dầy
Không hợp ý chung đường thêm đau khổ
Cầu Chư Phật ra tay xin cứu độ
Nhỏ xuống con vài giọt nước Nhàn Dương
Cho Linh Hồn có chỗ để dựa nương
Người cao quý có tình thương cao đẹp
Kẻ hạ lưu phá hoại tâm eo hẹp
Đuốc Từ Bi soi sáng mọi tâm linh
Về bến giác thông dong vui thanh bình
Đã thanh bình chung vui trong tương hội.

TPHCM, 16-05-2010

Minh Nghĩa

ĐỨC HẠNH

Công dung ngôn hạnh phải nêu gương
Tôn kính tu lâu, mới, nhún nhường
Nghèo khó trẻ già nên quý mến
Sang giàu ve vãn bớt thân thương
Vợ hiền nên nhớ câu gia pháp
Dâu thảo đừng quên chữ kỷ cương
Tu học nữ tu không trét phấn
Thở nhiều thanh nhẹ, tự nhiên hương

TPHCM, 16-05-2010

Chơn Minh Nghĩa

KÍNH LÃO ĐẮC THỌ

Phúc sao làm hại mấy tu già
Tâm tánh ác ôn thác quỷ ma
Lời dạy của Thầy, nước đổ (đầu) vịt
Mơ màng Giáo Chủ mộng Nam Kha
Thối hư tật xấu còn nhiều quá
Đạo lớn muốn làm tui hổ nha!!!
Quán xét lại mình vẫn kịp lúc
Thượng Ngươn Thánh Đức đâu còn xa.

TPHCM, 19-05-2010

Minh-Nghĩa

TU NHÂN

Tu nhân tích đức bố người ơi
Pháp Lý Vô Vi pháp tuyệt vời
Phật Tổ Phật Thầy luôn hỗ trợ
Quyết hành dũng mãnh tiến về Trời.

Không giờ nhập định thâu Thiên Cơ
Học đạo sớm thành sau thành thời
Thông tắc tắc thông trong hít thở
Đồng thanh tương ứng hiệp huyền cơ.

Về Trời lễ Phật khắp nơi nơi
Hòa giới thanh cao phổ độ đời
Ngồi tịnh xuất thần lên cảnh giới
Hoàn hồn trở lại lúc không giờ.

TPHCM, 19-05-2010

Minh Vô Vi

CON VẪN NHỚ

Niềm khát vọng gặp Thầy trong “Niu-Quốc”
Mong ngóng tin rồi rấm cả tâm hồn
Ồ là la người Tàu còn để mắt?
Niệm Phật nhanh cố quên chuyện bất công.

Tu tàn tạ khi nghe Thầy đã mất
Chạy theo ai cuồng tín lợi cho mình
Vô Vi dù tắt hẳn ánh bình minh
Không ngoảnh mặt, Thầy ơi! Con vẫn nhớ.

Mỗi ngày qua vắng bóng tánh dấy sầu
Vô vản thương nhớ mãi vượt Trời Âu
Thôi nhìn “Cha” vĩnh biệt một lần cuối
Mỗi nẻo đường tự cứu khỏi phiền nhau.

TPHCM, 10-05-2010

Minh Nghĩa

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 17 tháng 10 năm 1971

Trực chỉ phân hành tâm phát huệ
Trước thanh thanh trước giải đôi bề
Âm dương tương hội đồng chung tiến
Quả cảm đường thơ chí hướng về.

Thanh thanh trước trước đôi bề,
Phân hai đời đạo hướng về thực hư.
Chung quy lỗi tại con người,
Chẳng lo tu luyện lo cười lẫn nhau.
Phận người khổ cực trước sau,
Sanh ra bệnh tử đôi đầu đau thương.
Sống trong khó hiểu khó lường,
Tại sao phải khổ, phải tường giả chơn ?
Lắm khi tự giác khuyên lơ,
Tâm ta ai giữ ? Ai đồn rữ tâm ?
Lắm khi khổ não thì thâm,
Chẳng ai phá hoại tự tâm lấy ta.
Bản thân quả thật là nhà,
Giam hồn giam vía chơn tà sống chung.
Lắm khi biến đổi như khùng,
Chẳng mình chơn tánh, chẳng cùng tánh chơn.
Chạy theo ngoại cảnh tiếng đồn,
Khi xong cuộc tiệc gieo cơn khổ buồn ?
Thế gian là cảnh làm tuồng,
Hát thời tạo cảnh như nguồn gốc xưa.
Thêm thêm bớt bớt cho vừa,
Bày ra đủ chuyện tự lừa thực hư.
Lời khuyên nhắc nhở mọi người,
Tự tu tự tiến tự cười xét tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên